

Bruckner's Ninth

ALFONSO SCARANO
CONDUCTOR

ROBERTO FERRAZZA
COMPOSER

DARKO BRLEK
CLARINET

25 March 2022, 7:00 pm
26 March 2022, 4:00 pm
Prince Mahidol Hall

Amari
PATTAYA

LIFE IS GOOD
AT THE NEW
AMARI PATTAYA

Bright, blissful
and beachside.
Say hello to your
next great escape.

T +66 3841 8418 reservations.pattaya@amari.com www.amari.com | An ONYX brand

BANGKOK | BURIRAM | DHAKA | GALLE | HUA HIN | JOHOR BAHRU | KOH SAMUI | KRABI | MALDIVES | PATTAYA | PHUKET | VANG VIENG | YANGSHUO

Bruckner's
Ninth

Thailand Philharmonic Orchestra

Alfonso Scarano

Chief Conductor

Darko Brlek

Clarinet

25 March 2022 / 7.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Bruckner's Ninth

Clarinet Concerto in A major,
K. 622 (25')

Allegro

Adagio

Rondo: Allegro

Wolfgang Amadeus Mozart
(1756-1791)

INTERMISSION

Symphony No. 9 in D minor (63')

Feierlich, misterioso

Scherzo: Bewegt, lebhaft

Adagio: Langsam, feierlich

Anton Bruckner
(1824-1896)

Thailand Philharmonic Orchestra

Alfonso Scarano

Chief Conductor

26 March 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Bruckner's Ninth

Symphony No. 9 in D minor (85')

Feierlich, misterioso

Scherzo: Bewegt, lebhaft

Adagio: Langsam, feierlich

Finale

Anton Bruckner

(1824-1896)

Finale movement completed by Roberto Ferrazza (b. 1965)

Alfonso Scarano
Chief Conductor

2021/2022 marks Alfonso Scarano's fifth season as Chief Conductor of the Thailand Philharmonic Orchestra after having served as Guest Conductor for six consecutive seasons since 2011/2012. His previous positions include Chief Conductor of the Severočeská Filharmonie Teplice (2013-2018), Principal Guest Conductor of the Virtuosi di Praga (2000-2010) and Music Director and Conductor of the Toscana Opera Festival in Italy (2006-2008).

Alfonso Scarano was the winner of the 1993 Bottega International Conducting Competition in Treviso, winner of the 1997 Franco Capuana European Community Conducting Competition in Rome, second prize (first and third not assigned) at 2005 Luigi Mancinelli International Conducting Competition in Orvieto and recipient of 2003 Young European Conductors scholarship for Daniele Gatti biennial conducting course at Scuola di Musica in Fiesole in Italy.

In addition to his position in Bangkok, Alfonso Scarano regularly conducts worldwide orchestras included the Jerusalem Symphony Orchestra in Israel, Orquestra Sinfonica de Porto Alegre in Brazil, The New Russia State Symphony Orchestra in Moscow Tchaikovsky Hall, IDSO Istanbul State Symphony Orchestra in Turkey, Daejeon Philharmonic Orchestra in South Korea, Savaria Symphony Orchestra in Hungary, Kiev National Radio Television Symphony Orchestra, Orchestra del Teatro Regio di Parma in Italy, Helsingborg Symphony Orchestra in Sweden and Prague Philharmonia in tour with Mischa Maisky.

Alfonso Scarano has conducted the mainstays of operatic repertoire including Nabucco, La Traviata, Rigoletto, Tosca, La Bohème, Madama Butterfly, Carmen, Don Pasquale, La Sonnambula, Pagliacci, Cavalleria Rusticana, Il Barbiere di Siviglia, Gianni Schicchi and Gluck's opera Le Cinesi in theatres such as Politeama Greco in Lecce, Teatro Sperimentale in Spoleto, Teatro Civico in Vercelli, Teatro Comunale in Treviso, Pompei Festival, Anfiteatro Romano di Ostia Antica in Roma, Teatro Nuovo Giovanni da Udine, Stagione Lirica in San Gimignano, Friedrichshafen Theater, Freiburg Theater, Roman Amphitheater in Plovdiv and Prince Mahidol Hall in Bangkok.

A supporter of the contemporary music, he has conducted several works (some in first world performance) by Aharon Harlap, Gerhard Kaufmann, Narong Prangcharoen, Piyawat Louilarprasert, Simon Laks, Paolo Ugoletti, Roberto Di Marino, Renato Dionisi, Ede Terényi, Fredrik Osterling, Colin Riley and many others.

Besides the classic ballets (Swan Lake, Don Quixote and Raymonda), Alfonso Scarano has concentrated its attention on the historical twentieth century repertoire conducting La Giara by Alfredo Casella, Romeo and Juliet by Prokofiev and Apollon Musagete by Stravinsky. The international dance gala conducted at Mittelfest 2009, 2010 and 2011 was enthusiastically reviewed by the press. He has collaborated with the greatest dancers of the world and particularly with etoiles from Wiener Staatsoper, Ljubljana Ballet, Hamburg Ballet, American Ballet Theatre, New York City Ballet, Ballet du Capitole de Toulouse, Ballet de l'Opéra de Paris and Birmingham Royal Ballet. In 2011 he has conducted the first performance of the ballet "The Death and the Maiden" by Schubert in the version for orchestra by Gustav Mahler, new creation of the Balletto di Roma.

His discography includes recordings for Tactus (first world recording of the Suite for organ and orchestra by Respighi), Lupulus (works of Verdi, Puccini, Donizetti with Virtuosi di Praga), Triart (Menschheit op.28 by Erwin Schulhoff and Mahler's Kindertotenlieder) as well as several Thai music CD recorded with Thailand Philharmonic Orchestra.

Alfonso Scarano was born in Italy and he is graduated summa cum laude in Conducting (Conservatorio Umberto Giordano in Foggia), Opera Conducting (Accademia Musicale Pescarese) as well as in Choral Conducting (Conservatorio Niccolò Piccinni in Bari) and Trumpet (Conservatorio Tito Schipa in Lecce).

Darko Brlek
Clarinet

Darko Brlek is the General Director and the Artistic Director of the Ljubljana Festival. He became the youngest ever director of the Slovenian National Theatre Opera and Ballet in Ljubljana in 1991. A year later he also became the youngest ever artistic director of the Ljubljana Festival, eventually taking over as executive director of the country's most important cultural festival in 1995. In addition to his long-running stewardship of the Ljubljana Festival, he has also held positions at other Slovenian cultural institutions. He was among the founders of the Cultural Chamber of Slovenia and has served as chairman of the Council for Culture of the Government of the Republic of Slovenia. He is currently the President of the Expert Council of the Slovene National Theatre Maribor. Despite his extensive commitments to the promotion of culture in Slovenia, he is also active in various international bodies. In 1995 he became a member of the EFA Board at the General Assembly in Ljubljana. After becoming the Vice President of the European Festivals Association (EFA) in 1997, he served as its President from 2005 to 2017 and is now the Honorary member of the Association. He is also the President of the Festival Academy, an initiative of the European Festivals Association (EFA) for young festival managers. Art and culture are more than just a profession for Darko Brlek, who in 2016 was one of the two recipients of the annual management award for outstanding economic achievements given by the Finance newspaper and the Faculty of Economics in Ljubljana. He has also been the recipient of numerous other awards, including the Betteth Award for artistic achievements and the Župančič Award, which is the highest prize granted by the City of Ljubljana for outstanding creation in the field of art and culture. On the 4th of July 2018 Darko Brlek received the prestigious state award of the President of the Republic of Slovenia – Order for merits, for his contribution to Slovenian culture and merit for program excellence and international acclaim of cultural and artistic events. In 2020 Darko Brlek was also nominated for the honorary title of Delo's Personality of the Year. In November 2021, he received the honorary title of Congress Ambassador of Slovenia in the field of scientific and professional events. He still performs as a concert clarinetist.

Roberto Ferrazza
Composer

Roberto Ferrazza is a graduate of the Conservatorio Santa Cecilia in Rome where he studied composition. In addition to composition, he studied musicology. His research focused on the European music of the second half of the 19th century, in particular of the Austrian-German area. About Bruckner, Ferrazza published an essay book *Tecnica e concezione compositiva nel sinfonismo di Anton Bruckner (Technical and Composition Concepts in Anton Bruckner's Symphonies)* in three volumes.

Mr. Ferrazza's completion of the Finale of the Ninth Symphony was written between 2009 and 2017, with the Coda being written first in 2008. The score published in two versions: first as a philological version (comparison between original and integrated notes), and the second as execution (without comparison).

Mr. Ferrazza has been a member of the International Bruckner Gesellschaft since 2008.

Program Notes

วอลfgang อมาเดอุส โมซาร์ท

(ค.ศ. ๑๗๕๖-๑๗๙๑)

คลาริเน็ตคอนแชร์โต ในบันโดเสียงเอเมเจอร์ ผลงานลำดับที่ ๖๒๒

โมซาร์ทเป็นนักประพันธ์ดนตรีที่มีคุณูปการต่อวงการดนตรีประเภทเครื่องลมเป็นอย่างมาก แม้ว่าในยุคสมัยของเขา เครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่ายังไม่ได้รับการพัฒนาวัสดุ-กลไกต่าง ๆ มาจนลงตัวและสะดวกต่อการบรรเลงมากกว่าดังเช่นทุกวันนี้ ในขณะที่เครื่องดนตรีเหล่านี้กำลังอยู่ในช่วงทดลองและพัฒนา โมซาร์ทก็ได้ร่วมมือกับนักเล่นเครื่องเป่าฝีมือดีหลายต่อหลายคน ประพันธ์บทเพลงอันไพเราะสำหรับเครื่องดนตรีเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็น ปี่โอโบ (Oboe) แตรฮอร์น (Horn) ฟลูต (Flute) และปี่คลาริเน็ต (Clarinet) ผลงานดนตรีเหล่านี้ที่โมซาร์ทเขียนขึ้น มีทั้งดนตรีแชมเบอร์มิวสิก (Chamber Music) ขนาดย่อมที่นำเครื่องสายมาผสมวงขนาด ๓-๕ ชิ้น ผลงานสำหรับวงเครื่องเป่าล้วน ๆ ขนาด ๖-๘ ชิ้น สำหรับบรรเลงกลางแจ้งในยามค่ำคืน (Serenade) ตลอดไปจนถึงบทเพลงเดี่ยววอดฝีมืออย่างคอนแชร์โต ที่ถือกันว่าเป็นดุริยางคนิพนธ์ที่ยังคงอยู่ในกระแสความนิยมอย่างมากต่อเนื่องมาจนปัจจุบันกว่า ๒๐๐ ปีแล้ว แต่เราสามารถกล่าวได้ว่า ผลงานเหล่านี้ยังคงไม่ตกกระแสหรือล้าสมัยแต่อย่างใด เช่นเดียวกับบทเพลงคลาริเน็ตคอนแชร์โตที่เขาเขียนขึ้นไว้เพียงบทเดียวในชีวิต แต่กลับยังคงเป็นที่ทำทนายสำหรับนักเป่าคลาริเน็ตกันจนทุกวันนี้

เสมือนกับบทเพลงคอนแชร์โตสำหรับเครื่องเป่าทอื่น ๆ ที่เขาประพันธ์ขึ้น นั่นก็คือ เป็นผลงานที่เขียนขึ้นเพื่อมอบให้แก่มิตรสหายซึ่งคือนักเล่นเครื่องเป่าฝีมือนิตแห่งยุคสมัย บทเพลงคลาริเน็ตคอนแชร์โต คลาริเน็ตควินเทต (Clarinet Quintet) คลาริเน็ตทริโอ (Clarinet Trio) หรือแนวบรรเลงคลาริเน็ตอันงดงามประกอบกรรองเพลง (Obbligato) ๒ เพลง ในอุปรากรเรื่อง “La Clemenza di Tito” บรรดาผลงานที่อวดแนวคลาริเน็ตอย่างโดดเด่นเหล่านี้ โมสาร์ทล้วนแต่เขียนให้เพื่อนนักเป่าปี่คลาริเน็ตฝีมือนิตของเขาที่ชื่อว่า “อันโตน ชตาดเลอร์” (Anton Stadler) เพียงคนเดียว เรื่องฝีมือนิตคงไม่ต้องพูดถึง เพราะนอกจากโมสาร์ทจะเขียนบทเพลงอันงดงามอมตะให้มากมายแล้ว บันทึกหลักฐานจากผู้ร่วมสมัยในยุคนั้นต่างสยบยอมต่อฝีมือนิตคลาริเน็ตที่ไม่ธรรมดาของเขากันทั้งสิ้น แต่หากจะกล่าวถึงนิสัยส่วนตัวแล้ว อันโตน ชตาดเลอร์เป็นเพื่อนโมสาร์ทที่ครอบครัวโมสาร์ทพากันรังเกียจเหลือคณา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โซฟี เวเบอร์ (Sophie Weber) น้องสาวของภรรยาโมสาร์ทนั้นบอกว่า ชตาดเลอร์เป็นเสมือนผีดูดเลือด มิตรเทียม และเพื่อนนักดลกบริโภคในโต๊ะอาหาร (และโต๊ะเล่นการพนันกับโมสาร์ท) โมสาร์ทเองชื่นชอบอันโตน ชตาดเลอร์ ผู้นี้มาก และท้ายสุด ชตาดเลอร์ผู้นี้ก็ยืมเงินโมสาร์ทไปจำนวน ๕๐๐ กิลเดอร์ดัตช์ (gulden) และไม่ยอมจ่ายคืนจวบจนวาระสุดท้ายที่โมสาร์ทตายอย่างยากจนข้นแค้น ก็ไม่ได้เห็นอันโตนนี้กลับคืนมาแต่อย่างใด (เงินจำนวนนี้มากกว่าค่าจ้างแต่งอุปรากร ๑ เรื่อง ในยุคนั้น!)

อันโตน ชตาดเลอร์ เป็นสมาชิกของสมาคมลับฟรีมาซอน (Freemason) เหมือนกับโมสาร์ท เขาเป็นนักเป่าปี่คลาริเน็ตที่ชื่นชอบและสนใจช่วงเสียงต่ำอันสุขุมลึกลับของเครื่องดนตรีชนิดนี้ จนไปร่วมมือกับนักประดิษฐ์เครื่องดนตรีแห่งราชสำนักกรุงเวียนนาที่ชื่อว่า “ธีโอดอร์ ลอทซ์” (Theodore Lotz) พัฒนาเป่าบาสเซตคลาริเน็ต (Basset Clarinet) ให้มีลำตัวเครื่องยาวขึ้น มีกระเดื่องปิด-เปิดรูมากขึ้น บรรเลงช่วงเสียงต่ำได้มากกว่าและชัดเจนกว่า และสุดท้าย อันโตน ชตาดเลอร์ ก็แทบจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ประดิษฐ์เครื่องดนตรีชนิดนี้ไปโดยปริยาย ซึ่งเครื่องดนตรีชนิดนี้เอง ที่โมสาร์ทประพันธ์บทเพลงสำหรับปี่คลาริเน็ตทั้งหลายให้เขา นี่ยังคงเป็นประเด็นสับสนอย่างมากมาจนทุกวันนี้ว่า ตกลงบทเพลงคลาริเน็ตคอนแชร์โตของโมสาร์ทบทใดตอนนี้ เขาประพันธ์เพื่อให้เครื่องดนตรีชนิดใดบรรเลงกันแน่ บ้างก็ว่า แท้จริงแล้ว อันโตน ชตาดเลอร์

น่าจะบรรเลงบทเพลงนี้ด้วยเครื่องดนตรีที่คล้ายคลึงกันมาก ที่เรียกว่า “บาสเซตฮอร์น” (Basset Horn) มากกว่า เพราะว่าแม้บทเพลงนี้จะประพันธ์ขึ้นเพียงไม่กี่เดือนก่อนโมสาร์ทเสียชีวิต แต่ทว่าต้นฉบับลายมือนั้นสูญหายไปโดยไม่มีใครพบเห็น

ประเด็นความสับสนยังเกิดขึ้นอีก เพราะว่ามียุคเพลงในลักษณะเดียวกันนี้ที่โมสาร์ทเขียนไว้เพียงท่อนเดียวแต่ไม่เสร็จ และยังคงมีต้นฉบับลายมือตกทอดมาเป็นหลักฐาน นั่นก็คือ คอนแชร์โตสำหรับบาสเซตฮอร์นในบันโดเสียงจีเมเจอร์ (ซึ่งยังคงเป็นที่ถกเถียงกันอีกว่า เขียนขึ้นในปี ค.ศ. ๑๗๘๙ หรือปี ค.ศ. ๑๗๙๑ กันแน่) โมสาร์ทเขียนไว้ได้ ๑๕๙ ห้องเพลง (Bar) ซึ่งมีเนื้อหาพ้องกับคลาริเน็ตคอนแชร์โตบทนี้กว่าครึ่ง ต้นฉบับลายมือบทเพลงที่เขียนโดยโมสาร์ทจริง ๆ สูญหายไปกับการเดินทางตระเวนแสดงดนตรีของอันโตน ชตาตเลอร์ จวบจนมรณกรรมของโมสาร์ทผ่านพ้นไปราว ๑๐ ปี บทเพลงนี้ก็ได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. ๑๘๐๑ เป็นฉบับที่เรียบเรียงขึ้นโดยนักเรียบเรียง-ดัดแปลงนิรนาม ซึ่งมีการดัดแปลงเนื้อหาดนตรีหลายตอนเพื่อสะดวกต่อการบรรเลงโดยปีคลาริเน็ตในวงออร์เคสตราทั่ว ๆ ไปได้ และแม้ว่านี่อาจจะไม่ใช่ดนตรีจากปลายปากกาของโมสาร์ทตามที่เขาดังใจไว้ทั้งหมด แต่เรายังคงสัมผัสได้ถึงเงาเสียงและกลิ่นอายของเครื่องดนตรีดั้งเดิม ที่อันโตน ชตาตเลอร์ ได้ใช้บรรเลงในครั้งแรก นั่นก็คือ บาสเซตฮอร์น (หรืออาจจะกลายเป็นบาสเซตคลาริเน็ตก็ได้!) ซึ่งอวดความงามและเสน่ห์ของช่วงเสียงต่ำหลายตอน อีกทั้งยังอวดศักยภาพของปีคลาริเน็ตได้อย่างหลากหลาย จนทุกวันนี้ก็ดูเหมือนว่าจะยังหาคอนแชร์โตสำหรับปีคลาริเน็ตบทอื่นใดมาทัดเทียมได้ยาก (แม้ว่าจะมีอีกหลายบทประพันธ์เกิดขึ้นในยุคต่อ ๆ มาก็ตาม)

บทเพลงแบ่งออกเป็น ๓ ท่อนมาตรฐาน ดังนี้

ท่อนแรก :- Allegro (เร็ว)

กลุ่มเครื่องสายเปิดการนำเสนอแนวทำนองหลักอันไพเราะงดงาม และอ่อนหวานขึ้นมาในทันที มีการพัฒนาผันแปรเล็กน้อย ก่อนที่จะส่งแนวทำนองนี้ให้ปีคลาริเน็ตบรรเลงซ้ำอีก ในท่อนนี้ แนวทำนองหลักและแนวทำนองรองต่างแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนย่อยเหมือน ๆ กัน ในช่วงพัฒนาการนั้น นำเนื้อหาจากแนวทำนองหลักมาพัฒนาผันแปร การเตรียมตัวส่งดนตรีเข้าสู่การย้อนคืน (Recapitulation) ของทำนองหลักที่ให้มิติสีสันอย่างโดดเด่น บทเพลงท่อนนี้อวดการบรรเลงคลาริเน็ตอย่างคล่องแคล่ว ทั้งในช่วงเสียงสูงและเสียงต่ำ

ท่อนที่สอง :- Adagio (ช้า)

ท่อนนี้แสดงถึงพรสวรรค์ในการสร้างสรรค์แนวทำนองแบบเพลงร้องในละครอุปรากรของโมสาร์ทได้เป็นอย่างดี แม้จะไม่มีคำร้อง แต่เพียงแค่ตัวแนวทำนองโดด ๆ โดยเสียงปีคาลาริเน็ตล้วน ๆ ก็เป็นที่อ้างอิงถึงความหมายของ “ไฟเราะประดุจเพลงร้อง” ได้เป็นอย่างดี โครงสร้างอยู่ในฉันทลักษณ์แบบสามส่วน แนวทำนองในท่อนนี้ยังได้รับการนำไปใช้ประกอบภาพยนตร์โรแมนติกเรื่อง “Out of Africa” อันโด่งดังในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ อีกด้วย แนวทำนองหลักที่ฟังดูอ้างว้างเศร้าสร้อย และแนวทำนองตอนกลางเพลงที่ฟังดูเหมือนการครุ่นคิดรำพึงรำพันกับตัวเอง

ท่อนสุดท้าย :- Rondo Allegro (จังหวะเร็วในฉันทลักษณ์แบบรอนโด)

ปีคาลาริเน็ตเปิดการนำเสนอแนวทำนองหลักอันมีชีวิตชีวาแฝงความชุกชอนฉลาดปราดเปรื่องขึ้นมาในทันที วงออร์เคสตราบรรเลงโต้ตอบสนทนาอย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งแนวทำนองแทรก (Episode) ต่าง ๆ ที่มีบุคลิกลักษณะทางดนตรีแตกต่างกันไป แม้จะอยู่ในฉันทลักษณ์แบบรอนโด แต่ก็มี การเปลี่ยนบันไดเสียงที่เหมือนการเปลี่ยนสีสันทางเสียงได้อย่างฉูดฉาดทีเดียว แนวทำนองแทรกกลางท่อนที่ฟังดูคล้ายเพลงร้องในอุปรากรมากที่สุด อีกทั้งส่วนหาง (Coda) ที่นำบทเพลงจบลงอย่างหนักแน่น

คำบรรยายบทเพลงภาษาไทย โดย บวรพงศ์ ศุภโสภณ

The Final of Anton Bruckner's Ninth Symphony

บทเพลงซิมโฟนีหมายเลข ๙ ซึ่งเป็นซิมโฟนีบทสุดท้ายของอันโทน บรูกเนอร์ (Anton Bruckner) เป็นบทเพลงที่ยังประพันธ์ไม่เสร็จสิ้น โดย บรูกเนอร์ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๙๖ และยังไม่สามารถประพันธ์ท่อนที่ ๔ ซึ่งเป็นท่อน Finale จนจบได้ ถึงแม้ว่าเขาจะ อุทิศเวลากว่า ๒ ปีในบั้นปลายชีวิตของเขาในการประพันธ์ท่อนนี้ตั้งแต่ ช่วงฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. ๑๘๙๕ จนถึงช่วงฤดูร้อน ค.ศ. ๑๘๙๖ ประกอบ กับการเผชิญสภาวะทางสุขภาพอันไม่แน่นอนที่ส่งผลให้เขาต้องเลื่อนการ ประพันธ์ออกไปอยู่หลายครั้ง ต้นฉบับที่เขียนด้วยลายมือจำนวนมาก ประกอบไปด้วยภาพร่างและโน้ตของท่อน Finale จากซิมโฟนีหมายเลข ๙ ซึ่งโชคไม่ดีที่ต้นฉบับเหล่านี้หลงเหลือไว้เพียงบางส่วน (บางส่วนได้ สูญหายไป) โดยต้นฉบับเหล่านี้ทำให้เราเห็นช่วงเวลาแห่งการสร้างสรรค์ สุดท้ายในชีวิตของบรูกเนอร์ ต้นฉบับที่เขียนด้วยลายมือนั้นแสดงให้เห็น ว่าโครงสร้างหลักของท่อนนี้ได้ถูกกำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ถึงแม้ว่าหลาย ประโยคจะยังคงดูเหมือนอยู่ในช่วงการจัดระบบใหม่ก็ตาม ซึ่งในต้นฉบับนั้น มีโน้ตในช่วงท่อนการเกริ่นนำไปจนถึงช่วงแรกของท่อนเปลี่ยนผ่านไปสู่ ท่อน Coda (จำนวนมากกว่า ๕๒๐ ห้อง) ซึ่งท่อน Coda เอง บางทีก็ อาจจะมีการร่างไว้แล้วแต่อาจจะสูญหายไป ในขณะเดียวกัน บรูกเนอร์ ได้ดำเนินการในเรื่องการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงออร์เคสตรา (orchestration) ที่อาจถือได้ว่าเสร็จเรียบร้อยแล้ว อย่างน้อยมีการ ดำเนินการถึงในท่อนที่ ๓ ซึ่งรวมไปถึงท่อน Exposition เกือบทั้งหมด และท่อน Development ส่วนใหญ่ สำหรับส่วนที่เหลือของโน้ตนั้น มีการปรากฏหลักฐานภาพร่างในส่วนของการกำหนดเครื่องสายทั้งหมด และการบ่งชี้สำหรับเครื่องลมในจุดต่าง ๆ จำนวนมาก

ถึงแม้ว่าต้นฉบับที่เขียนด้วยลายมือนั้นจะยังไม่เสร็จสมบูรณ์ดี แต่ ก็เป็นไปได้ที่จะกล่าวว่าท่อนนี้มีความสมบูรณ์แล้วด้วยความตั้งใจอันแรง กล้าของบรูกเนอร์ในการประพันธ์ และเหนือสิ่งอื่นใดคือการทำงาน หลัก (themes) และโมทีฟ (motifs) ของท่อน Finale ได้ถูกนำเสนอ ออกมาแล้วและมีการพัฒนาไปอย่างเพียงพอที่ทำให้สามารถสังเกตได้ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในข้างต้น คืออย่างน้อยมีการพัฒนาไปถึงช่วงแรก ของท่อนเปลี่ยนผ่านไปสู่ท่อน Coda ซึ่งเป็นท่อนสรุปของเพลงในท่อนนี้

โครงสร้างของท่อน Finale ปรากฏอย่างชัดเจนจากโน้ตต้นฉบับที่เขียนด้วยลายมือและการใช้รูปแบบโซนาตาฟอร์ม (sonata form) ที่บรูคเนอร์ใช้ในซิมโฟนีบทก่อนหน้า ซึ่งมีการแบ่งออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ จำนวน ๒ ส่วน ได้แก่ “First Part” ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาใกล้เคียงกันกับท่อน Exposition ที่ประกอบไปด้วยกลุ่มทำนองหลักใหญ่ ๆ ๓ กลุ่ม โดยกลุ่มทำนองหลักกลุ่มแรกนำเสนอความดังกี่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น (*crescendo*) ในตอนท้าย ซึ่งทำนองหลักนี้ (*Hauptthema*) จะมีความกระฉับกระเฉงและนำเสนอในรูปแบบยูนิซัน (unison) โดยวงออร์เคสตรา กลุ่มทำนองหลักกลุ่มที่สอง (*Gesangsperiode*) จะมีความเกาะกลุ่มกันและมีความเศร้ามากกว่า ซึ่งเป็นทำนองหลักที่เป็นเสียงสะท้อนของทำนองหลักในกลุ่มแรก โดยมีกลุ่มทริโอ (*trio*) เป็นกลุ่มหลัก กลุ่มทำนองหลักกลุ่มที่สามเป็นการขับร้องประสานเสียงที่เกี่ยวกับศาสนาที่มีความเคร่งขรึมและน่าเกรงขาม (*Choralthema*) อีกส่วนหนึ่งคือ “Second Part” ที่ประกอบไปด้วยท่อน Development (ซึ่งมีท่อน Recapitulation ของทำนองหลักแรก คือ *Hauptthem* ด้วย) ท่อน Recapitulation ของ *Gesangsperiode* ท่อน Recapitulation ของ *Choralthema* และท่อน Coda (ซึ่งเป็นบทสรุปของท่อน Finale นี้) ท่อน Development เริ่มด้วยการอ้างอิงถึงเสียงฟลูตที่เป็นโมทีฟจากผลงานคอราลซิมโฟนีของบรูคเนอร์อย่าง *Te Deum* และตามด้วยการนำเสนอทำนองจากหลายทำนองหลักและโมทีฟอย่างประณีตในท่อน Exposition ซึ่งส่งผลให้เกิด Fugue อันทรงพลังซึ่งอยู่บนฐานของกลุ่มทำนองหลักแรก (*Hauptthema*)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่ ท่อน Finale ของซิมโฟนีหมายเลข ๙ มีความสอดคล้องกับแนวทางการประพันธ์ช่วงสุดท้ายของบรูคเนอร์ ซึ่งผลงานซิมโฟนีจะประกอบไปด้วย ๓ ท่อน โดยมีความปรารถนาที่จะให้ท่อน Finale มีชีวิตชีวาเช่นเดียวกับซิมโฟนีหมายเลข ๘ และหมายเลข ๕ ซึ่งจะมีการสนับสนุนด้วยโครงสร้างอันสง่างามที่ครอบคลุมไปทั่วทั้งซิมโฟนี โดยสามท่อนแรกมีการนำเสนอลักษณะในรูปแบบที่เป็นทางการมาก่อนด้วย อย่างไรก็ตาม ในท่อน Finale นั้น ทั้งการแยกส่วนของทำนองหลักไปสู่โมทีฟเล็ก ๆ และการสลายตัวขององค์ประกอบทางด้านเสียงประสานถูกทำให้เด่นชัดมากยิ่งขึ้นกว่าใน ๓ ท่อนแรก ด้วยการเพ่งมองคาดการณ์ล่วงหน้าไปยังศตวรรษที่ ๒๐ องค์ประกอบทั้งด้านทำนองและเสียงประสานทำให้ท่อน Finale มีความเกรี้ยวกราด มีเสียงที่แข็งกร้าว เต็มไปด้วยเสียงประสานที่กระด้าง (*dissonances*)

มีความตึงเครียด ขาดแคลนบทที่มีความรื่นหู ซึ่งถือเป็นการเน้นย้ำการเปลี่ยนแปลงทางดนตรี เป็นการลบล้างกฎเกณฑ์เดิมที่เนื้อหาส่วนสำคัญที่อยู่ในท่อนแรกจะต้องถูกแทนที่ในท่อน Finale ด้วยสิ่งที่เป็นามธรรม สิ่งที่สมมติขึ้นเอง ไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึงความหลังในอดีตชาติ ความกลัว และความตายที่ไม่อาจเลี่ยงได้ในมุมมองใหม่ที่มีความไม่แน่นอน และความหม่นหมอง ซึ่งจากแนวคิด *horror vacui* (แนวคิดเรื่องการเกลียดชังพื้นที่ว่าง) บรูคเนอร์ต่อต้านเรื่องความศรัทธาของชีวิตในโลกหน้าในภาวะพึ่งพิงซึ่งกันและกันของพระเจ้าเป็นเจ้า

การแสดงบทเพลงซิมโฟนีหมายเลข ๙ โดยปราศจากท่อน Finale นั้น ไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงบุคลิกอันซับซ้อนของนักดนตรีและเป็นการนำเสนอเพียงบางส่วนของผลงานและบางส่วนของหนทางอันสร้างสรรค์ของซิมโฟนีหมายเลข ๙ เท่านั้น จากการที่ท่อนที่ ๔ เป็นท่อน Finale ของซิมโฟนีนี้ บรูคเนอร์มีความตั้งใจที่จะแก้ปัญหาและยับยั้งความน่าสลดใจและความฉุนเฉียวอันทุกข์ทรมานของท่อนแรกและท่อน Adagio อย่างสอดคล้อง กระฉับกระเฉง และหนักแน่น อย่างไรก็ตามก็ยังมี ความซับซ้อนและเชื่อมโยงกับการรำลึกทางประวัติศาสตร์ (การหวนย้อนไปถึงสิ่งต่าง ๆ ผลงานในยุคก่อน เช่น Fugue and the Choral หรือ Gregorian melopea) ด้วยความคิดอยู่เสมอว่านี่จะเป็นผลงานชิ้นสุดท้ายของเขา บรูคเนอร์ต้องการอุทิศผลงานชิ้นนี้ให้แก่พระเจ้า (เชื่อกันว่าซิมโฟนีหมายเลข ๙ นี้ เป็นการอุทิศให้แก่พระเจ้า และ *Dem Lieben Gott* ฟ้ออันเป็นที่รัก) การภาวนาและการสวดครั้งสุดท้ายของเขาเต็มไปด้วยศรัทธา ความต้องการปลดปล่อยตัวเองจากความงุนงง สงสัย ความวิตกกังวล และขีดจำกัดทางโลก โดยสังเกตได้จากทำนองหลักที่เกี่ยวกับศาสนาอย่าง *Choralthema* (กลุ่มทำนองหลักที่สามในท่อน Finale) และโมทีฟที่มีการอ้างถึงผลงานคอรอลซิมโฟนีกอย่าง *Te Deum* ที่ได้ชี้ให้เห็นถึงความปรารถนาต่อพระเจ้า และถือเป็สิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจท่อน Finale และซิมโฟนีทั้งบทเพลง

บทแปลภาษาไทย โดย ดร.สกาवरัง สายบุญมี

Wolfgang Amadeus Mozart

Clarinet Concerto in A Major, K. 622

Stories about the childhood of Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) are well documented (practically the stuff of legend, in fact): the travels around Europe with his father and sister, the frequent concertizing which established his reputation as a child prodigy, and the stunningly astute and charming compositions that belied his young age. It was not until he moved permanently to Vienna in 1781, however, that Mozart's style truly began to cohere into the singular compositional voice that is now so renowned. Though Mozart's time in Vienna was not always the picture of financial and critical success that might be assumed from his current reputation, many of his most enduring works were composed during those ten years. His most famous operas—*Le Nozze di Figaro*, *Don Giovanni*, *Così fan tutte*, and *Die Zauberflöte*—were all products of a magnificent five-year stretch from 1786-1791 in Vienna (though *Don Giovanni* was premiered in Prague and only came to Vienna a year later). Some of his most beloved symphonies, including the "Jupiter" Symphony No. 41, also date from his Viennese period. Mozart's move to Vienna further witnessed the rekindling of his interest in the string quartet, ten of which were written during this decade. Finally, he composed 19 remarkable piano concertos after 1781. Perhaps just as significant in Mozart's development after 1781 were events in his personal life, including marriage to his wife Constanze in 1782, and the subsequent birth of their six children (four of whom tragically died in infancy). Mozart's marriage (and financial troubles, which began to surface around the same time) were a source of friction with his father, though he did eventually receive his father's begrudging approval to marry. In terms of musical style, the compositions of Mozart's Vienna years move away from extravagance and toward greater clarity, with increased focus on counterpoint and "dialogical" interactions among the various parts in his ensemble works. Even Mozart's instrumental works of this period were always influenced by operatic styles and sensibilities,

which may explain their almost universally appealing balance between structural clarity and dramatic engagement.

In contrast to his childhood, stories about the end of Mozart's all-too-brief life are so tragic that they have often been exaggerated in soap-opera fashion. Stresses from financial difficulties, unexplained health problems, and depression were all likely factors in accelerating Mozart's demise, but 1791 was a very productive year for Mozart nonetheless. That year's *Die Zauberflöte* (The Magic Flute) was arguably Mozart's most successful opera, one that seemed to have at long last brought him into favor with Viennese audiences. During 1791, Mozart also composed his only concerto for the clarinet, which has become one of the standards of the instrument's repertoire. The history of Mozart's Clarinet Concerto in A Major is complicated, however. The concerto was written for the clarinetist Anton Stadler in late 1791, but no longer exists in the form that Mozart first composed it. An earlier autograph fragment indicates that Mozart began writing the concerto for basset horn (a relative of the clarinet), before changing directions. Mozart was taken by Stadler's playing, especially his ingenuity in "correcting the deficiencies" of the clarinet's low register by building instruments that extended the clarinet's range downward. These "extended clarinets" apparently did not become widely used, however, as the earliest editions of the concerto show that editors gradually adjusted the score to fit a standard clarinet range.

Mozart wrote the Clarinet Concerto in A Major, a key in which he often wrote music of a somewhat introspective character, and this concerto is no exception. The first movement's opening theme feels intimate (not the outgoing character one might expect from the first movement of a concerto), but this simple melody is gloriously worked out in various polyphonic arrangements. The clarinet's themes are at times melancholy, but always gentle and delicate (a character mirrored in Mozart's orchestration, as the lowest instruments are often left out to create a lightness of sound that fits the overall atmosphere). The Adagio second movement brings a profundity of character, again elaborating

simple materials in complex ways. The movement begins slowly and quietly, but grows in intensity as the music moves ahead. The clarinet soloist's virtuosity is readily recognizable here. In keeping with the first two movements, Mozart then closes the concerto with a Rondo third movement that makes a lot out of an economy of materials. A move to minor in the middle of the movement is particularly effective in this respect. Mozart also grabs the listener's attention toward the end of the movement through the use of well-timed silences.

Program note written by Dr. Kyle Fyr

The Final of Anton Bruckner's Ninth Symphony

Anton Bruckner's last symphony, the Ninth, remained unfinished. The Maestro, who died on 11 October 1896, was unable to finish the fourth movement, the Finale, despite having dedicated the last two years of his life to its writing, from the spring of 1895 to the summer of 1896, albeit limited by the precarious conditions of health that forced him to suspend the composition several times. The numerous autographed manuscripts containing the sketches (sheets in *particella*) and the score sheets of the Finale of the Ninth Symphony, which unfortunately have only partially reached us (some sheets are in fact lost), testify to this last creative phase.

The state of the autographed material testifies to a phase in which the formal structure of the movement is defined, even if several passages and episodes still seem to be in the reorganization phase: there is a continuity of score sheets from the introductory phase to the beginning of the transition to Coda (over 520 measures); Coda itself, perhaps, had probably been sketched, in sketch or score sheets which unfortunately did not reach us. At the same time, Bruckner was proceeding with the orchestration, to

be considered completed, at least to the extent of a third: almost entirely the Exposition, and a large part of the Development. The rest of the score, on the other hand, appears with the writing of the entire strings and various indications for the wind instruments, even if only in a draft state.

Despite the objective level of incompleteness of the autographed material, it is possible to arrive at a sufficient and dignified completion of the movement by virtue of the intrinsic strength of what Bruckner composed, considering, among other things, that all the themes and motifs of the Finale are present and adequately developed and that, in some way, a continuity of the writing can be detected, as mentioned, at least until the beginning of the transition to the Coda, which is the concluding section of the movement.

The structure of the Finale clearly emerges from the autographed sheets of the score and undoubtedly refers to the model of the Bruckner sonata-form of the last symphonies, divided into two large blocks: the "First Part", coinciding with the Exposition, is made up of three large thematic groups: the first thematic group presents a large *crescendo* at the end of which there is the vigorous main theme (*Hauptthema*) exposed in unison by the orchestra; the second thematic group (*Gesangsperiode*), more collected and sad, contains a theme that is an echo of the *Hauptthema*, with a central lyrical *trio*; the third thematic group is represented by a solemn and majestic choral (*Choralthema*). The "Second Part" includes the Development (in which the *Hauptthema* Recapitulation is merged), the *Gesangsperiode* Recapitulation, the *Choralthema* Recapitulation, and finally the Coda (concluding section of the movement). The Development begins with the citation to the flute of the motif derived from Bruckner's previous choral symphonic work, *Te Deum*, and presents an articulated elaboration of the thematic cells of the various themes and motifs of the Exposition, culminating in a powerful Fugue based on the theme main (*Hauptthema*).

From the analysis of the existing material, the Finale of the Ninth appears consistent with Bruckner's last compositional choices, widely recognizable in the three completed movements of the symphony. First of all, there is the desire to give life to a monumental Finale, such as those of the Eighth and Fifth Symphony, supported by a grandiose structure that crowns and seals the entire symphony, whose first three movements are also characterized by broad formal commitment. In the Finale, however, both the fragmentation of the thematic element into motivic cells and the dissolution of the harmonic functional logic are accentuated, in an even more radical form than in the first three movements, with an anticipatory gaze towards the Twentieth Century. All these thematic and harmonic choices give the language of the Finale a harsh, harsh tone, strewn with harmonic dissonances, in continuous expressive tension, with meager lyrical episodes, now almost completely expunged, precisely to underline, as a musical transfiguration, the progressive detachment of the composer from the earthly world (and by the rules of the so-called *compositional orthodoxy*): the vital underground impulses that are felt in the first movements, are replaced in the Finale by an abstract, metaphysical vision, between the nostalgic retrospective reflection of the past life and the feared neighbor and ineluctable passage to death, in a new uncertain and dark dimension, to whose *horror vacui* Bruckner opposes the faith, if not the hope, of a new future life in symbiosis with the Divine.

Consequently, the performance of the Ninth Symphony without its Finale does not fully reveal the complex personality of the musician and offers only a part of the project and the creative path of the Ninth Symphony. Precisely because the fourth movement represented the Finale of the Symphony, Bruckner attempted to resolve and appease the tragic and anguished exasperations of the First Movement and the Adagio in a formal structure, however complex, articulated, historically retrospective (among other things, ancient genres such as the Fugue and the Choral,

the Gregorian melopea), expressively coherent, vigorous and intense. Aware of having to carry out his last creative act, Bruckner wanted to raise to God the dedicatee (it is believed that the Ninth Symphony was dedicated by Bruckner to God, to the Beloved Father, *Dem Lieben Gott*) his final invocation and prayer, with sincere faith, freeing himself, albeit laboriously, from the doubts, anxieties and limits of his earthly experience: in this sense, the hieratic *Choralthema* (fulcrum of third thematic group of the Finale) and the motivic reference in the score to his previous symphonic-choral work, *Te Deum*, are symptomatic elements of the will to seek and yearn for the divine and are extremely important for the aesthetic understanding of the Finale and of the entire symphony.

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวงดนตรีที่ดำเนินงานอย่างมืออาชีพ ซึ่งได้ก้าวเข้ามามีบทบาททางด้านดนตรีคลาสสิกในสังคมไทย โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของนักดนตรี เผยแพร่และยกระดับดนตรีคลาสสิกของไทยให้สามารถเข้าสู่ระดับนานาชาติได้ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยเป็นวงดนตรีอาชีพที่ได้รับเสียงชื่นชมและความประทับใจจากความมุ่งมั่นในการแสดงบทเพลงคลาสสิกชิ้นเอกสำหรับวงออร์เคสตรา ในขณะเดียวกันก็นำเสนอบทเพลงไทยเดิมที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา รวมทั้งการแสดงบทเพลงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่จากนักประพันธ์เพลงชาวไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยแสดงประจำอยู่ที่หอแสดงดนตรีมหิดลสิทธาคาร (Prince Mahidol Hall) มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา เป็นหอแสดงดนตรีชั้นนำที่รองรับผู้ฟังได้ถึง ๒,๐๐๐ ที่นั่ง ล้อมรอบด้วยพื้นที่สีเขียว มีประติมากรรมตั้งอยู่ในสวนที่เงียบสงบ ห่างไกลจากความวุ่นวายของตัวเมือง ซึ่งวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้จัดการแสดงคอนเสิร์ตภายในหอแสดงแห่งนี้มากกว่า ๖๐ ครั้งต่อปี และยังได้แสดงคอนเสิร์ตพิเศษนอกสถานที่ในกรุงเทพมหานคร อย่างสม่ำเสมอ

การเดินทางไปแสดงในระดับนานาชาติของวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย เกิดขึ้นครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อสมาคมวงดุริยางค์แห่งประเทศไทยญี่ปุ่น (Japanese Association of Orchestras) ได้เชิญให้เข้าร่วมแสดงในงานเทศกาลวงออร์เคสตราแห่งเอเชีย (Asian

Orchestra Festival) จัดขึ้นที่ศูนย์แสดงคอนเสิร์ตโตเกียวโอเปร่าซิตี (Tokyo Opera City Concert Hall) หลังจากนั้น วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยก็ยังคงปรากฏตัวในเวทีนานาชาติ ด้วยการแสดงดนตรีที่ประเทศญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ ลาว พม่า และล่าสุดที่ประเทศมาเลเซีย

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มีโอกาสแสดงดนตรีต่อหน้าบุคคลสำคัญทั้งของไทยและระดับโลกหลายครั้ง การแสดงในวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการแสดงครั้งสำคัญที่วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง คือ การได้รับเกียรติสูงสุดในการแสดงดนตรีต่อหน้าพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ หอประชุมราชแพทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช ในงาน “ศิริราชคอนเสิร์ต เทิดไท้องค์อัครศิลปิน” โดยการแสดงครั้งนี้ วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้ัญเชิญบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาบรรเลง เพื่อแสดงถึงพระอัจฉริยภาพทางดนตรี

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลงานและคุณภาพจนกลายเป็นวงดนตรีระดับอาชีพวงแรกในประเทศไทย ๑๒ ฤดูกาลแรกภายใต้การควบคุมของวาทยกรเกียรติคุณ กุดนี เอ. อีมิลสัน (Gudni A. Emilsson) ได้ยกระดับวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยให้กลายเป็นวงที่เป็นที่รู้จักกันในระดับนานาชาติดังเช่นทุกวันนี้ และในฤดูกาลที่ ๑๓ อัลฟอนโซ สการาโน (Alfonso Scarano) เข้ารับตำแหน่งวาทยกรหลักประจำวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ซึ่งยังคงยืนหยัดสร้างพื้นฐานที่มั่นคง พร้อมทั้งจะสานต่อความเชื่อมั่น และส่งเสริมคุณภาพความเป็นมืออาชีพของวงต่อไป

สำหรับฤดูกาล ๒๕๖๔-๒๕๖๕ วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมุ่งหวังที่จะขยายขอบเขตการแสดงออกไป มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นวงดนตรีที่เข้าถึงผู้ฟังในทุกระดับและมีส่วนร่วมต่อสังคม ส่งมอบดนตรีในรูปแบบวงออร์เคสตราหลากหลายแนว เพื่อความสำเร็จสูงสุดในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพระดับนานาชาติ

Thailand Philharmonic Orchestra

Since its founding in 2005 the Thailand Philharmonic Orchestra has been a significant force in Bangkok's musical and cultural scenes, always pushing forward to elevate the awareness of orchestral music in Thai society and earning recognition for Thailand in the world's classical-music circles. The orchestra has become well known for its devotion to performing the orchestral masterworks as well as promoting Thai traditional music in orchestral form, and commissioning groundbreaking new works from Thai composers.

The Thailand Philharmonic Orchestra makes its performing home at the stunning 2000-seat Prince Mahidol Hall on the campus of Mahidol University in Salaya. The hall is situated in lush green surroundings, away from the bustle of the city, where concertgoers can enjoy the quiet gardens and sculptures of the campus. The orchestra performs over sixty concerts a year in this hall, and regularly performs special-event concerts in other locations throughout Bangkok.

The orchestra's first international appearance occurred in October 2009 when the Japanese Association of Orchestras extended the invitation to perform at the Asian Orchestra Festival in the Tokyo Opera City Concert Hall. The Thailand Philharmonic Orchestra has continued to maintain an international presence with concerts in Japan, New Zealand, Laos, Myanmar, and most recently Malaysia.

The Thailand Philharmonic Orchestra is honored to have performed for several important Thai and international dignitaries. Most notably, on 29 September 2010, the Thailand Philharmonic Orchestra had the distinct honor to give a command performance for His Majesty King Bhumibol Adulyadej The Great and Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn at the Rajapattayalai Auditorium at Siriraj Hospital. In the concert Thailand Philharmonic Orchestra paid tribute to His Majesty's considerable musical talent.

Over its first fourteen seasons the Thailand Philharmonic Orchestra has matured into a full-time symphony orchestra, the first of its kind in Thailand. The orchestra has been guided primarily by its Founding Chief Conductor, Gudni A. Emilsson. Maestro Emilsson nurtured the orchestra for its first twelve seasons, shaping it into the internationally-recognized ensemble it is today. In its thirteenth season Maestro Alfonso Scarano accepted the post of Chief Conductor and continues to build on the orchestra's strong foundation and traditions.

For its 2021-2022 season the Thailand Phil looks forward to further expanding its scope. It aims to be an orchestra in touch with its audience and engaged with its community, offering orchestral music of many varieties at the highest level.

Board of Directors

Chairperson

Khunying Patama Leeswadtrakul

Board Members

Prof. Banchong Mahaisavariya

Dr. Boon Vanasin

Dr. Charles Henn

M.R. Chatu Mongol Sonakul

Dr. Disaphol Chansiri

Ms. Duangkamol Pechlert

Mr. Kittiratt Na-Ranong

Mr. Kreingkrai Kanjanapokin

Mr. Narit Sektheera

Dr. Narong Prangcharoen

Prof. Piyamitr Sritara

Prof. Dr. Pornchai Matangkasombut

Mr. Thapana Sirivadhanabhakdi

Ms. Yaovanee Nirandara

ไวโอลิน 1st

โอมิรอส ยาฟรุมีส
(หัวหน้าวง)
ปาราโซส ปาราซุติส
(รองหัวหน้าวง)
วิคนี วงศ์วิรุพห
อนันตสิทธิ นางาม
ชนสรณ์ จันทรเปาเราะ
อัครพล พงศาเสาวภาคย์
ชัญญา เจริญสุข
ชนิษฐา จ่ายเจริญ
พัทธพล จิรสุทธิสาร
สรวิวัฒน์ วาฑะวัฒนะ
กร รุ่งเรืองชัย
อวิกา นิมิตรทรัพย์
ณัฐวัฒน์ เลื่อนตามผล
โชติรส วาดะ †

ไวโอลิน 2nd

อิงกา คอซา *
อิทธิพัทธ์ พิศาลไชยพล †
กานต์ธิดา แสงสว่าง
ปราณชนก ตั้งทวิวิวัฒน์
ขจีพรรณ แจ่งจำรัส
ธัญสินี รุจิภาสกุล
พิชานิกา อารีราษฎร์
อธิยุต พิพัฒน์กุลสวัสดิ์
พชรพล เตชะธนะชัย
ณภัทรติภา ปรีชานนท์
วรุบล จงตรง
ภัทรภร เต๋นเกศินีลา †

ไวโอลา

ดาเนี่ยล คีสเลอร์ †
กฤต สุภาพพานิช
นวัตศิษฏ์ กาญจนะจัย
ธัชพล สรรพาว์ตร
สุรชน เลิศลบ
สุมิราโบนุ แอ็บดูคอดีรี
เสฏฐวุฒิ วงศ์ยงศิลป์
จัดสัน ไททริค
กฤตบุญ ดอกเตย †

เชลโล

มาร์ชิน ซาเวลสกี *
จูริส ลาคูติส †
สาหร่าย อาษา
วรโรณพัทธ์ คำพลอยเขียว
สมรรถยา วาฑะวัฒนะ
ชยุต กัยวิกัย
ปภาณิน สุชีโมภย์
โจนัส ซีบีลา

ดับเบิลเบส

คุณากร สวัสดิ์ชูโต †
รัชพล คัมภีรานนท์
ระพีพัฒน์ พงษ์ทรัพย์
ลี ฟาน
ภัทรพล จิรธนาธร
สิริพงศ์ สิริรัตนาวศ
จิรายุส เกาหลีโป้
สุภกิจ สุภัทรชัยวงศ์

พิคโคโล

วิชิต อีระวงศ์วิวัฒน์

ฟลูต

ยูจิน จุง *
ฮิโรชิ มะซึชิม่า †

โอโบ

คูเปอร์ ไรท์ *
สมชาย ทองบุญ †

อิงลิช ฮอρν

ปรัชญา เข็มนาค

คลาริเน็ต

ฮันเนโลเร เฟอเมียร์ *
ณพวีร์ อารีย์

เบสคลาริเน็ต

เกรซกอร์ซ เกรซกี †

บาสซูน

คริสโตเฟอร์ เซาบ์ *
กิตติมา โมลีย์ †
ธนาคร อีรสุทรวัฒน์

ฮอρν

ธนภัค พูนพล *
สุภชัย ไสโรธ †
ดาเรน รอบบินส์
จุกา จุฬาวไลวงศ์
สิขเรศ ฟิ่งผล
ทनुพน ชมสมุท
กชกร สัมพลัง
นวพร กังสาภิวัฒน์

ทรมเปต

สุรสีห์ ชานกสกุล *
โจเซฟ โบว์แมน †
อลงกรณ์ เหล่าสายเชื้อ

ทรมโบน

ไมเคิล โรบินสัน จูเนียร์ *
สุทธิพงษ์ ไม่น่ายกิจ †

เบสทรมโบน

ธณภูมิ ศรีวิเศษ

ทูบา

กิตติ เสวตกิตติกุล

ทิมปานี

วรรณภา ญาณวุฒิ *

ผู้ช่วยวาทยกร

วิษณัฏมล ชัยวานิชศิริ

* หัวหน้าเครื่อง

† รองหัวหน้าเครื่อง

‡ นักศึกษาฝึกหัดมหาวิทยาลัยมหิดล

First Violins

Omiros Yavroumis
(Concertmaster)
 Paraschos Paraschoudis
(Assistant Concertmaster)
 Visanee Vongvirulh
 Anantasit Na-ngam
 Chanasorn Chantarapaoraya
 Akarapol Pongsarsauwaphak
 Chanya Charoensook
 Chanitta Jaicharoen
 Pattapol Jirasuttisarn
 Sreewan Wathawathana
 Korn Roongruangchai
 Aviga Nimitsup
 Nattawat Luantampol
 Chotirose Wada †

Second Violins

Inga Causa *
 Ittipat Pisalchaiyapol †
 Kantida Sangsavang
 Pranchanok Tangtaweewipat
 Khajeepaan Jangjamras
 Tansinee Rujipasakul
 Pichanika Areeras
 Atiyut Pipatkulsawat
 Pacharapol Techatanachai
 Naphatipa Preechanon
 Warubon Chongtrong
 Pattaraporn Denkesineelam †

Violas

Daniel Keasler †
 Krit Supabpanich
 Nawattasit Kanjanajai
 Tachapol Sanphawat
 Surachon Lerdlop
 Sumirabonu Abdukodiriy
 Settawut Wongyongsil
 Judson Deitrich
 Krittaboon Doktoey †

Cellos

Marcin Szawelski *
 Juris Lakutis †
 Sarai Arsa
 Wannophat Kaploykeo
 Smatya Wathawathana
 Chayuth Kaivikai

Paphanin Sukemoke
 Jhonas Sibila

Double Basses

Khunakorn Svasti-xuto †
 Rachapol Khumpiranond
 Rapeepatana Phongsud
 Li Fan
 Phattharaphon Jirathanatorn
 Siripong Sirirattanawong
 Jiratyut Thaolipo
 Supakit Supattarachaiyawong

Piccolo

Vichit Teerawongwiwat

Flutes

Yujin Jung *
 Hiroshi Matsushima †

Oboes

Cooper Wright *
 Somchai Tongboon †

English Horn

Pratchaya Khemnark

Clarinets

Hannelore Vermeir *
 Noppavee Aree

Bass Clarinet

Grzegorz Grzeszczyk †

Bassoons

Christopher Schaub *
 Kittima Molee †
 Tanakan Theerasuntornvat

Horns

Thanapak Poonpol *
 Suparchai Sorathorn †
 Daren Robbins
 Chuta Chulavalaivong
 Sikared Puengpol
 Tanupol Chomsamut
 Kotchakorn Samphalang
 Nawaporn Kungsapiwatana

Trumpets

Surasi Chanoksakul *
 Joseph Bowman †
 Alongkorn Laosaichuea

Trombones

Michael Robinson Jr *
 Suttipong Mainaikij †

Bass Trombone

Thanapoom Sriwiset

Tuba

Kitti Sawetkittikul

Timpani

Wannapha Yannavut *

Assistant Conductor

Viskamol Chaiwanichsiri

* Principal

† Associate Principal

‡ Mahidol Student Intern

ผู้อำนวยการดนตรี
ณรงค์ ปรากฏ์เจริญ

หัวหน้าวาทยกร
อัลฟอนโซ สการาโน

ผู้ช่วยผู้อำนวยการดนตรี
ธนพล เศตะพราหมณ์

วาทยกรประจำ
ภมรพรรณ โกมลภมร

ดุริยางีประจำวง
ณรงค์ ปรากฏ์เจริญ

ผู้จัดการทั่วไป
นพดล ธีรธราดล

ผู้จัดการวงดุริยางค์
ดาเรน รอบบินส์

งานบริหารทั่วไปวงออร์เคสตรา
ปาจรีย์ พวงเดช
ณัชชา ไกรเวด

งานปฏิบัติการวงออร์เคสตรา
ภากร บัวทอง

บรรณารักษ์
เชียวยี เทอ
วีระพงษ์ กระสินธุ์

เวที
ภากร บัวทอง
วีระพงษ์ กระสินธุ์

นักวิจัย
ไคล์ เพียร์
บวรพงศ์ ศุภโสภณ
รัฐนัย บำเพ็ญอยู่

กองบรรณาธิการ
ธนพล เศตะพราหมณ์
โจเซฟ โบว์แมน
ธัญญวรรณ รัตนภาพ

ออกแบบสิ่งพิมพ์
จรรุญ กะการดี
นรเศรษฐ์ รังหอม
ปรียกัสร์ สิปปกรณ์

งานประชาสัมพันธ์
ปิยะพงศ์ เอกรังสี

งานถ่ายภาพนิ่ง
คณิงนิจ ทองใบอ่อน
ปรียกัสร์ สิปปกรณ์

งานถ่ายภาพเคลื่อนไหว
อรรถวิทย์ สิทธิรักษ์

ดูแลเว็บไซต์
ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง

Music Director

Narong Prangcharoen

Chief Conductor

Alfonso Scarano

Assistant Music Director

Thanapol Setabrahmana

Resident Conductor

Pamornpan Komolpamorn

Composer in Residence

Narong Prangcharoen

General Manager

Nopadol Tirataradol

Orchestra Manager

Daren Robbins

Orchestra Administration

Pacharee Phuangdej
Natcha Kraiwed

Orchestra Operations

Pakorn Buathong

Librarians

Xiaoyi He
Veerapong Grasin

Stage Managers

Pakorn Buathong
Veerapong Grasin

Researchers

Kyle Fyr
Borwonpong Supasopon
Rattanaï Bampenyou

Editorial Committee

Thanapol Setabrahmana
Joseph Bowman
Thunyawon Rattanapop

Graphic Designers

Jaroon Kakandee
Noraseth Ranghom
Preeyapat Sippakorn

Public Relation

Piyapong Ekrangsi

Photographers

Kanuengnit Thongbaion
Preeyapat Sippakorn

Video Content Creator

Attawit Sittirak

Webmaster

Pornthip Saipantong

รองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรี
และอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
ริชาร์ด ราล์ฟ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (หอแสดงดนตรี)
จิตติยา เนาวเพ็ญ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (มหิตลสิทธาคาร)
ปฐาพันธ์ หนูแก้ว

ผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
ชยุตม์ เจษฎาวรานนท์

รองผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
สรพล อิศวกาญจนกิจ

ผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรม
วรพจน์ ปัญจมานนท์

หัวหน้างานระบบภาพ แสง และเวที
จักรยศนันท์ เดียวตระกูล

หัวหน้างานระบบเสียง
กฤตนันท์ วิจิตรกุล

งานกำกับเวที
วัลภา สละวาสี
ชุตติพงศ์ ยองประยูร

หัวหน้างานเจ้าหน้าที่
พรสวรรค์ มัจฉิม

ผู้ช่วยงานเจ้าหน้าที่บัตร
ศิริรัตน์ แสนเกิด

บริหารงาน
อุทุมพร สุดสวัสดิ์
ศรีวิตรา ปินตบแต่ง

เจ้าหน้าที่งานระบบเสียง
ขวัญพล เมืองหมุด
นวกร นวนพรัตน์สกุล

เจ้าหน้าที่งานระบบดีจิตอล
อภิวัฒน์ เศรษฐจารุรักษ์

เจ้าหน้าที่งานระบบภาพ
แสง และเวที

ธีรพงษ์ เกียรติกมลชัย
อภิรักษ์ พักภู
ปรีดี ตันสุวรรณ
ศิริพร ศรีเพ็ญแก้ว
อรรถพร ประกอบเพชร
วัชระ วิชัยดิษฐ์

เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิศวกรรม
จิรศักดิ์ ทับทิมหอม
บัณฑิต โอษคลัง
วสันต์ รัตนนิธาน

ยินดีต้อนรับทุกท่านเข้าสู่หอประชุมมหิตลสิทธาคารและหอแสดงดนตรี หากท่านมี
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานที่จัดงาน กรุณาแจ้งมาที่ mshall@mahidol.ac.th หรือ
ติดต่อรองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรีและอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
richard.ral@mahidol.ac.th

College of Music
Mahidol University

**Assoc. Dean for
Venue Management and
Principal, Pre-College**

Richard Ralphs

MACM Manager

Jittiya Naovapen

Prince Mahidol Hall Manager

Pratapun Nookaew

Technical Manager

Chayut Jessadavaranon

Deputy Technical Manager

Sorapol Assawakarnjanakit

Engineering Manager

Vorapoj Panjamanon

**Head of Visual, Lighting,
and Stage Technology**

Chakrayossanant Tiewtrakool

Head of Sound

Krittanan Vijitgool

Stage Management

Wanlapa Salawasri

Chutipong Yongprayoon

Head of Box Office

Pornsawan Mudchim

Assistant Box office

Sirirat Seankeot

Administration

Uthumporn Sudsawasd

Sriwittra Pintobtang

Sound Technician

Khwanpol Muangmud

Nawakorn Nawanopparatsakun

Sound and Digital Signage

Apiwat Setthajarurak

**Visual, Lighting, and
Stage Technology Team**

Teerapong Keatkamonchai

Apirak Fakphu

Predee Thunsuwan

Siriporn Sripinkeaw

Uthaporn Prakobpech

Watchara Wichaidit

Engineering Team

Jirasak Tubtimhom

Bundit Osaklung

Wasan Rattananitan

The Venue Management Team welcomes you to Prince Mahidol Hall and MACM. If you have any suggestions or comments regarding your visit to our venue today please send your feedback to mshall@mahidol.ac.th or to Assoc. Dean for Venue Management and Principal, Pre-College, richard.ral@mahidol.ac.th

● FRIENDS AND PATRONS OF THE THAILAND PHIL ●

The Friends and Patrons of the Thailand Phil program is a meaningful way to join hands with fellow donors who share a love and passion for music.

Ticket sales cover only a portion of the costs associated with producing our exceptional artistic, education, and community initiatives. Your membership support at any level is vital and makes a difference!

By joining you will also receive exclusive benefits such as special discounts at the College Shop, recognition in all concert programs, invitations to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts, and much more.

Thailand Philharmonic Orchestra is pleased to offer the following benefits and privileges to our generous members who support the annual fund with unrestricted gifts. Please note that most benefits are for individual donors and include all cumulative support for a twelve-month period.

Supporter Level (30,000 Baht)

- Up to 10,000 Baht of complimentary tickets for Thailand Phil and College of Music concerts
- Name listing in all concert programs and on the Thailand Philharmonic Orchestra website for the entire season
- Discounts and special offers at the College Shop and select Thailand Phil corporate partners
- Privilege discounts and reservations on all Thailand Phil and College of Music special event concerts
- Invitation to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts (when applicable)

Associate Level (60,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 20,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts

Benefactor Level (100,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 30,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Exclusive Dinner with Thailand Phil Music Director and Thailand Phil Artists

Ambassador Level (200,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 60,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Entitled to be Special Guest Presenting Flowers at the Thailand Phil concert

To be a Friend or Patron of Thailand Phil please contact:

Mr. Piyapong Ekrangsi
Assistant Dean for Marketing and Communications
College of Music, Mahidol University
Tel: 0 2800 2525 ext. 3110
Mobile: 06 2556 3594
Email: tpofriends@thailandphil.com

A gift to the Thailand Philharmonic Orchestra is an investment in the future of music. We count on your generosity to help further Thailand Phil's mission of promoting excellence in the arts in Thailand.

Ambassador Level (200,000 Baht and above)

- Yuthachai and Piyawan Charanachitta

Benefactor Level (100,000 Baht and above)

- Linda Cheng
- Don Moisen and Nawaphol Mahamon

Associate Level (60,000 Baht and above)

- Sylvester van Welij
- Baan Suksabye Fund

** Donations from 1 November 2021 to 30 September 2022*

Thailand Philharmonic Orchestra

Pamornpan Komolpamorn

Resident Conductor

Pomelo Town

Krit Buranavitayawut, Alto Saxophone

Darin Pantoomkomol, Piano

Noppadol Tirataradol, Double Bass

Sarute Wijitwechakarn, Drums

Guest Soloist

Sekpol Unsamran (Koh Mr. Saxman), Saxophone

30 April 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Thailand International Jazz Conference 2022

A Tale from Pomelo Town (47')

Once upon a time

The Stranger

Mission

Light

Darin Pantoomkomol
(b. 1971)

Arr. Sarit Tanpensuk

Arr. Sarute Wijitwechakarn

Arr. Pinchanan Jaiprasong

Arr. Napat Tangsujaritpun

OFFICIAL SPONSOR

CORPORATE SPONSORS

SPONSORS

MEDIA SPONSORS

www.thailandphil.com

